

Letnik XIII, februar 2020, številka 138

Pripravljamo se na izbiro novih članov župnijskih pastoralnih svetov. Pravilna in dobra izbira prihodnjih članov ŽPS-jev ima velik pomen za uspešno pastoralno delo v prihodnjem obdobju. Župnije ukinjamo, pridružujemo, združujemo. Vedno več jih ostaja brez lastnih župnikov. Zato bodo v prihodnje delavni, iniciativni (tisti, ki dajo pobudo) ŽPS-ji imeli vedno pomembnejšo vlogo za pastoralno delo teh župnij.

Nadškof dr. Pogačnik je bil udeleženec zadnjega koncila. Na njem se je rojevala »nova ekleziologija« (nov pogled na Cerkev), katere sad so tudi ŽPS-ji. O koncilu je nadškof zapisal: »Koncila niti v sto letih ne bomo mogli vsega izvesti.« Ko je govoril o ŽPS-jih, ki so se v njegovem času ustanavljali, je dejal, da je bistveni pogoj za živost ŽPS-jev duhovno oblikovanje članov. Brez življenja po veri bo ŽPS le samoprevara in brez koristi. Zato dobro izkoristimo duhovne vsebine, ki jih nudijo gradiva za srečanja. Za člane organizirajmo tudi duhovne obnove ali celo duhovne vaje.

Ko škofje obiskujemo župnije in se srečujemo z ŽPS-ji, vidimo, da koncil res v 50 letih marsikje še ni zaživel. V življenju župnij ni prišlo do bistvenih sprememb. Čeprav so ponekod ŽPS-ji z vključitvijo sposobnih laikov čudovito zaživel, pa drugod životarijo. Ker ni bilo ozaveščenih in zavzetih laikov, marsikje načrtno delo ni preseglo nekih bolj ali manj provizoričnih sej in klepeta o sprotne potrebah, zato ni bilo napredka v soodgovornosti laikov za župnije.

Drugi delni razlog za neuspešnost je izbira članov. Premalo smo pazili na to, da bi med zveste in pobožne člane vključili tudi vsestransko versko razgledane člane z zdravim in zglednim družinskim življenjem, ki so sposobni tvornega in konstruktivnega sodelovanja kakor tudi vodenja in udeleževanja srečanj. Ideal, ki se mu moramo vsaj približati, je, da bi seje vodili izkušeni in razgledani laiki, ki se zavedajo, da so po krstu in birmi poklicani, da s svojimi talenti prispevajo svoj delež pri župnijskem življenju in odkrivanju najučinkovitejših poti za oznanjevanje

evangelija v današnjem času. Za to je treba sodelavce tudi duhovno vzgajati in jim pomagati pri širjenju obzorja ter da osvojijo primerne socialne in krščanske kreposti: širokosrčnost, da ne ostajajo pri malenkostih in znajo razločevati, kaj je pomembno in glavno in kaj postransko.

Potrudimo se za dobro izbiro po enem od predloženih načinov izbire. Vanjo spada tudi goreča molitev. Naj Sveti Duh, kot nekoč pri izbiri prvih diakonov, pomaga izbrati osebe, ki bodo znotraj župnijskega občestva znale graditi občestvo (družino) različnih generacij, karizem (duhovnih darov) in služb, ki bo živelo svoje poslanstvo in pomagalo zgraditi iz župnije dom in zgledno živo občestvo občeštev. msgr. Andrej Glavan, novomeški škof

Škofje so določili, da bodo **predlaganja članov ŽPS-jev na četrto postno nedeljo, 22. marca 2020**. Prav tako so določili nedeljo 24. maja 2020 za dan, ko se župnijskemu občestvu predstavijo novi člani ŽPS-jev.

BESEDA ŽIVLJENJA ZA FEBRUAR – POPOLNO ZAUPANJE

»Dečkov oče je takoj zavpil in rekel: “Verujem, pomagaj moji neveri!”« (Mr 9,24)

Jezus v spremstvu apostolov potuje proti Jeruzalemu. Že jih je začel pripravljati na odločilno srečanje: verska oblast ga bo zavrnila, Rimljani pa ga bodo obsodili na smrt in križali, potem pa bo vstal od mrtvih.

To dejstvo Peter in drugi, ki hodijo za njim, težko sprejemajo, Markov evangelij pa nas spremlja pri postopnem odkrivanju Jezusovega poslanstva: s šibkostjo trpljenja bo dokončno odrešil človeštvo.

Med potjo Jezus srečuje mnogo ljudi in vsakemu se približa v njegovih potrebah. Tako ga vidimo, kako sprejme klic na pomoč nekega očeta, ki ga prosi, naj ozdravi njegovega sina v hudih težavah, verjetno je bil božjasten.

Zato da bi ga Jezus čudežno ozdravil, od očeta zahteva vero.

»Dečkov oče je takoj zavpil in rekel: “Verujem, pomagaj moji neveri!”«

Očetov odgovor, ki ga je zakričal pred množico, ki se je zbrala okoli Jezusa, je na videz protisloven. Ta mož – kakor pogosto tudi mi – doživlja šibkost vere, nesposobnost, da bi popolnoma zaupal Božji ljubezni, Božjemu načrtu sreče za vsakega od njegovih otrok.

Po drugi strani pa Bog človeku zaupa in ničesar ne izvrši brez njegovega sodelovanja, brez njegovega svobodnega “da”. Bog zahteva naš del, čeprav je majhen: želi, da v vesti prepoznamo njegov glas, mu zaupamo in tudi mi začnemo ljubiti.

»Dečkov oče je takoj zavpil in rekel: “Verujem, pomagaj moji neveri!”«

Velik del kulture, v katero smo vpeti, povečuje nasilje v vseh njegovih oblikah kot zmagovalno orožje na poti do uspeha.

V evangeliju pa se pokaže nekaj prostislovnega (nasprotujočega si): priznamo naj, da so naša šibkost, naše meje, naša krhkost izhodišče, da vzpostavimo odnos z

Bogom in smo z njim udeleženi v največjem dosežku: vesoljnem bratstvu.

Jezus nas je v vsem svojem življenju učil logike služenja: da izbiramo zadnje mesto. To je najboljši položaj, da navidezni poraz spremenimo v zmago, ki ne bo sebična in bežna, temveč je bodo trajno deležni vsi.

»Dečkov oče je takoj zavpil in rekel: “Verujem, pomagaj moji neveri!”«

Vera je dar, za katerega moremo in moramo vztrajno prositi, da bi sodelovali z Bogom pri odpiranju poti upanja za mnoge.

Chiara Lubich je zapisala: »Verovati pomeni čutiti, da nas Bog gleda in ljubi; pomeni vedeti, da Bog vidi vse: vsako našo molitev, vsako besedo, vsak gib, vsak žalosten, vesel ali nepomemben dogodek, vsako bolezen, vse, vse, vse /.../ In če je Bog ljubezen, je popolno zaupanje vanj le logična posledica tega. To zaupanje nas navaja k temu, da se z njim pogosto pogovarjamo, mu govorimo o svojih stvareh, o svojih namenih in o svojih načrtih. Vsak od nas se lahko prepušča njegovi ljubezni in je prepričan, da ga bo Bog razumel, tolažil in mu pomagal /.../ “Gospod,” ga lahko prosimo, “daj, da bi ostal v tvoji ljubezni. Daj, da ne bi nikdar niti za trenutek živel, ne da bi čutil, ne da bi iz vere ali tudi iz izkušnje vedel, da me ljubiš, da nas ljubiš.” In potem ljubímo. Zaradi nenehne ljubezni bo naša vera postala čvrsta, zelo trdna. V Božjo ljubezen ne bomo le verovali, ampak bomo Boga otipljivo čutili v duši in videli, kako se okoli nas dogajajo “čudeži”.«

Letizia Magri

ČEŠČENJE NAJSVETEJŠEGA (ADORACIJA) - KAKŠNI SO SADOVI?

V Altöttingu na Bavarskem je od 15. do 17. novembra 2019 potekal kongres Adoratio, posvečen češčenju Najsvetejšega in prenovi v veri. Zbralo se je več kot 1.600 udeležencev. Prvi dan kongresa je augsburški pomožni škof Florian Wörner poudaril, da misijonarska Cerkev ne more obstajati brez češčenja Najsvetejšega. Passauski škof Oster SDB je podčrtal, da je ena od predpostavk za vstop v globok odnos z Bogom ta, da zna človek pred Bogom molčati in se prepustiti njegovemu pogledu. Tudi znameniti voditelj duhovnih vaj p. Hans Buob je dejal, da je prisluškovanje Bogu pomembnejše od našega govorjenja. Odnos z Bogom naj bi postal ljubezenski odnos, medtem ko je podoba o hudem, le kaznujočem Bogu pravzaprav „satanska podoba o Bogu“. Američan David Craig je poročal, da iz njegove župnije kar 60 let ni bilo nobenega duhovnega poklica, kakor hitro pa so vpeljali redno češčenje Najsvetejšega, so se naenkrat prijaviли kar trije kandidati za duhovništvo. Župnik Hesse je v predavanju z naslovom „Od adoracije do evangelizacije“ poudaril, da mora biti v središču evangelizacije (širitve veselega oznanila) češčenje Najsvetejšega. V Cerkvi se pogosto pozabi na „pravi vrstni red“, toda Jezus mora biti vedno na prvem mestu. V zadnjem predavanju je p. Florian Racine iz Francije dejal: „Evharistija je naš pravi zaklad na zemlji. Nič ni lepšega, nič večjega, nič bolj občudovanja vrednega kakor ta navzočnost Vstalega, ki prihaja k nam, da bi nam dal delež pri bogastvu svoje milosti ter nas odel s svojo

veličastnostjo.“ Predavatelj je poudaril, da ne opravljamo adoracije predvsem zato, da bi prejeli sadove. Že sv. Pavel XVI. nas je opozoril, da je adoracija „prijetna dolžnost“. Vendar pa je ta prijetna dolžnost, tako p. Racine dalje, povezana s številnimi pozitivnimi učinki na našo dušo. Duhovnih sadov je najprej deležen sam molivec, potem župnijsko občestvo in ves svet. Že upokojeni papež Benedikt XVI. nas je spomnil, da adoracija, ki poteka zunaj sv. maše, podaljšuje in intenzivira (okrepi) to, kar je bilo storjeno med samim evharističnim slavljem. Češčenje evharistije nas torej poučuje, da v podobi kruha prepoznamo navzočnost vstalega Gospoda. „S tem smo na področju vere. In ta čista vera povezuje dušo z osebo Jezusa Kristusa,“ tako Racine. Češčenje Najsvetejšega ima ravno v današnjem času velikanski pomen. Izguba vere izvira iz izgube ljubezni, je poudaril Racine. Naslednji sad, ki ga ljudem podarja češčenje Najsvetejšega, je ta, da „adoracija hrani naše upanje“ in tako „dobimo moč, tolažbo in trdnost“. Življenje posameznika lahko postane tako trdo, „boji tako siloviti, porazi tako boleči“, in sveta evharistija je zdravilo. „Ko je človekovo dostojanstvo poteptano, kristjan ve, da lahko poklekne pred Bogom, navzočim v najsvetejšem zakramentu. Tam dobi milost, da vzdrži v boju, se dvigne zoper moči teme ...“ „Nadaljnji sad je ozdravljenje, ki ga najdemo v žarkih Najsvetejšega,“ je rekel Racine. „Naša vera se dotakne Jezusovega Srca in povzroči, da njegova ozdravljajoča moč in ljubezen preplavita nas, našo družino in ves svet, in to vedno, ki pridemo k njemu v presvetem zakramentu.“ Nadaljnji sad adoracije je, da dopustimo, da se nas dotakne evangelizacija (posredovanje veselega oznanila, oznanilo evangelija), da potem lahko tudi sami evangeliziramo. Pri tem je potrebna najprej evangelizacija spominov, kajti v spomin našega telesa ali našega duha se je morda vtisnilo in zapustilo rane veliko nečistih slik, žaljivih besed ali nasilnih gest. Ko gledamo v sveto Hostijo, Gospod upre svoj pogled na nas in nas zdravi naših najtežjih ran. „Pri tihi adoraciji se učimo reči: Govori, Gospod, tvoj služabnik posluša! Ne pa: Poslušaj, Gospod, tvoj služabnik govori!“ Racine je še ponovil besede sv. Janeza Pavla II.: „Z adoracijo kristjan na skrivnosten način prispeva k korenitim spremembam v svetu in k setvi evangelija.“

[https:// de.catholicnewsagency.com](https://de.catholicnewsagency.com); <http://www.kath.net/news/69776>

SVETOVNI DAN BOLNIKOV

Za svetovni dan bolnikov, ki bo kot vsako leto 11. februarja, na god Lurške Matere Božje, je papež Frančišek napisal poslanico z naslovom *Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek (Mt 11,28)*.

Pri nas bo osrednja slovesnost kot vsako leto v narodnem svetišču Marije Pomagaj na Brezjah v torek, 11. februarja, ob 10. uri. Vodil jo bo murskosoboški škof msgr. dr. Peter Štumpf SDB. Papeževo poslanico bo posredoval Tiskovni urad SŠK.

Hvala vam za posredovanje vsakomesečne »Besede starejšim, invalidom, bolnim

in ne samo njim«, ki jo dobite na spletu pastorage. Naj vsakoletni svetovni dan bolnikov, vse vaše delo in omenjeno pomagajo, da bo vedno manj tistih, ki bodo umrli neprevideni (brez podelitve zakramentov spovedi, obhajila ali vsaj bolniškega maziljenja). Naj pomaga tudi radijska Kateheza za bolnike na Radiu Ognjišče vsako tretjo soboto v mesecu.

Svetovni dan bolnikov in njegovo bližino naj zaznamuje naša večja pozornost do bolnikov in trpečih. K temu spodbujajmo tudi tiste, ki so blizu bolnikom in vsem, ki zanje skrbijo. Pozornost in hvaležnost pa pokažimo v teh dneh tudi do vseh zaposlenih v zdravstvu in v drugih ustanovah.

Spodbujen ob papeževi poslanici za svetovni dan bolnikov in Lurški Materi Božji se vam zahvaljujem za vašo bližino bolnim, ko že uresničujete papeževe besede v letošnji poslanici: »Ko enkrat prejmemo počitek in Kristusovo tolažbo, smo poklicani tudi sami postati počitek in tolažba za brate, s krotko in ponižno držo, po zgledu Učitelja.« msgr. Miro Šlibar, voditelj za pastorage zdravlja pri SŠK

PASTIRSKO PISMO SLOVENSkih ŠKOFOV GLEDE RAZTROSA PEPELA POKOJNIH NA POKOPALIŠČIH

Slovenski škofje so na 115. redni seji Slovenske škofovske konference, ki je potekala 25. in 26. novembra 2019 v Ljubljani, podali pojasnilo o bogoslužnem obredu v primeru raztrosa pepela pokojnika na pokopališču. Sporočilo želijo posredovati tudi vernikom, zato jim namenjajo posebno pastirsko pismo. Škofje pričakujejo, da bodo duhovniki vernike na primeren način seznanili z omenjenim pismom (npr. v župnijskih listih, na župnijskih spletnih straneh idr.).

Dragi bratje in sestre,

škofje smo pred skoraj štirimi leti, 1. novembra 2016, na vas naslovili posebno pismo o krščanskem pogrebu in pomenu poslavljanja od dragih svojcev v zadnji uri njihovega življenja. Vprašanje umiranja, smrti, žalovanja in tolažbe se dotika zelo osebnih in intimnih čustev vsakega izmed nas, zato želimo še enkrat poudariti pomen, ki ga ima pokop telesa v krščanstvu, nekaterih primerov pokopov, ki za katoličane niso dovoljeni, ter na pomen molitve za pokojne.

Pokop telesa rajnega v zemljo je za katoličana najprimernejša oblika slovesa, saj je človek nedeljiva enota telesa in duše. Kristjani gledamo na smrt kot na edinstven in najbolj osebni način srečanja Boga in človeka, ki presega omejitve prostora in časa. Zato menimo, da naj se telesa naših pokojnih v krsti položijo v zemljo na blagoslovljenem pokopališču. S tem krščansko občestvo izrazi vero v posmrtno življenje in pričakovanje vstajenja teles poslednji dan. Telo je sicer minljivo in podvrženo smrti, vendar je po Kristusovem vzoru namenjeno vstajenju. Zato škofje močno spodbujamo vse vas kristjane, da kjer je le mogoče, v veri izberete tak način pokopa, kot ga je imel Kristus, to je pokop telesa v krsti. Pri pogrebem obredu naj po možnosti sodeluje župnijsko občestvo, da se tako pokaže

povezanost rajnega in svojcev s Cerkvijo. Prav tako naj se v proces slovesa od rajnega vključi obhajanje svete maše.

Za kristjana ni primeren način pokopa raztros pepela rajnega. Kongregacija za nauk vere je 15. avgusta 2016 objavila navodilo *Ad resurgendum cum Christo* o pokopu pokojnih in shranjevanju pepela v primeru kremacije (sežiga), ki določa, da »raztros pepela v zrak, zemljo ali vodo« za katoličana ni dovoljen, saj na simbolni ravni ne izraža potrebnega spoštovanja do človeka kot osebe, ki je živela in ljubila Boga ter ljudi kot telo in duša. Z raztrosom se izgublja tudi zemeljska sled za enkratnim človekom, ki ga je Bog ustvaril za večno združenje s seboj, Kristus pa je zanj daroval samega sebe; zato so posmrtni ostanki kristjana vedno na nek način relikvije. Tudi če kakšen vernik nima nobenega svojca več, ne ostaja brez svojih, saj smo vsi krščeni njegovi bratje in sestre v Kristusu in bomo kot župnijsko občestvo poskrbeli tudi za njegov primerni krščanski pogreb in molitveni spomin. Iz tega razloga izhaja, da se v primeru pogreba z raztrosom pepela pokojnika opravi pogrebni obred v mrliški vežici oz. cerkvi ob žari pred raztrosom, pri samem raztrosu pa voditelj pogreba ne prisostvuje. O tem naj bodo svojci rajnega, ki je nepreklicno izbral ta način, obveščeni že ob dogovoru o pogrebu.

Enako spoštovanje kot do teles odraslih rajnih je prav, da imamo tudi do teles mrtvorojenih in splavljenih otrok. Tudi zanje velja, da se pokopljejo na pokopališču in se zagotovi cerkveni obred. Zato vabimo starše, da telesa mrtvorojenih otrok pokopljejo ter se jih spominjajo v molitvi.

Kakor je Jezus Kristus za nas trpel in umrl ter tretji dan s telesom vstal od mrtvih, tako tudi mi upamo in verujemo, da se bomo tudi mi ob smrti srečali s svojim Odrešenikom in bo tudi naše telo deležno vstajenja. V tem duhu dojemamo trenutek smrti kot enega izmed najpomembnejših v zemeljskem življenju, od katerega je na poseben način odvisna vsa večnost. Povežimo svoje življenje s spominom na drage rajne z molitvijo ter z vsaj vsakoletnim darovanjem svetih maš.

Vaši škofje

SKLEPI 116. REDNE SEJE SLOVENSKE ŠKOFOVSKE KONFERENCE

V ponedeljek, 13. januarja 2020, je na Nadškofi ji Maribor potekala 116. redna seja Slovenske škofovske konference (SŠK). Škofje so na seji sprejeli naslednje sklepe:

Škofje so **potrdili dopolnjene Smernice za ravnanje v primeru spolnih zlorab** mladoletnih oseb s strani klerikov, članov redovnih skupnosti in drugih cerkvenih delavcev v Cerkvi na Slovenskem. Smernice bodo vstopile v veljavo, ko jih bo potrdil Sveti sedež.

Škofje so **ustanovili Sklad za financiranje psihološke pomoči žrtvam spolnih zlorab pri SŠK**. Omenjeni sklad ni odškodninski in ne prejudicira (vnaprej sprejme) kakršnega koli civilnega oz. cerkvenega sodnega postopka oz. sodbe.

Oboje je bilo sprejeto dva dni pred zahtevo civilne iniciative Dovolj.je o odstopu

nadškofa Zoreta!

STANJE KLERA V LJUBLJANSKI NADŠKOFIJI

Nadškofi ja je imela 1. januarja 2020: svojih v nadškofi ji živečih duhovnikov 247, začasno živečih v tujini 17, stalno živečih v tujini 5. Skupno število duhovnikov: 269 *Dodatno je imela na svojem ozemlju še: 139 redovnih duhovnikov in 14 škofijskih duhovnikov od drugod (celjska 2, koprška 2, mariborski 1, novomeški 4, drugo 5).* Skupno 153. *V nadškofi ji je torej živelo:* domačih duhovnikov 247, redovnih 139, od drugod 14, skupno 400. Stalnih diakonov je 20.

Bogoslovci ljubljanske nadškofi od 1. do 6. letnika: $0 + 1 + 2 + 4 + 2 + 5 = 14$

Povprečna starost lani umrlih duhovnikov je 87,8 leta. Povprečna starost vseh škofijskih duhovnikov, živečih doma in v tujini, znaša 60,7 leta, povprečna kanonična starost (po letih posvečenja) pa je 33,5 let.

Najstarejši duhovnik bo letos praznoval 95-letnico, najmlajša dva pa 26 let. Največ duhovnikov (13) je starih 75 let.

Nadškofi ja ima 221 teritorialnih župnij in 1 personalno, razdeljena je na 4 arhidiakonate in 17 dekanij. (S 1. januarjem 2020 je bilo namreč 12 župnij ukinjenih in pridruženih sosednjim župnijam). Zasedenih je 171 teritorialnih župnij, 50 župnij pa je v soupravi. dr. Brigita Perše, Pastoralna služba

SREČANJE KLJUČARJEV IN ČLANOV ŽUPNIJSKIH GOSPODARSKIH SVETOV

V **soboto, 8. februarja 2020**, bo v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano srečanje za vse ključarje in člane župnijskih gospodarskih svetov ljubljanske nadškofije. Tovrstno izobraževanje bo potekalo od 9.00 do 12.00.

Župniki, prosim, da spodbudite ključarje in člane gospodarskega sveta, in tudi vi pridite z njimi. Zaradi lažje organizacije prosim, da število udeležencev iz svoje župnije vnaprej prijavite na Pastoralno službo (01 234 26 40 ali ps.lj@rkc.si).

Blaž Gregorc, ravnatelj nadškofijske gospodarske uprave

DUHOVNA OBNOVA ZA DUHOVNIKE, ANIMATORJE IN POSVEČENE JMS

Odbor za posvetitev Jezusovemu in Marijinemu Srcu (JMS) pripravlja postno duhovno obnovo za postni čas v letu 2020, ki bo v **soboto, 29. februarja**, ob 9.15 v cistercijanskem samostanu Stična. Srečanje se začne z molitvijo rožnega venca. Duhovno obnovo bo vodil upokojeni nadškof dr. Marjan Turnšek. Lepo ste povabljeni duhovniki, župnijski animatorji in vsi posvečeni JMS.

Spomnili se bomo tudi 100-letnice smrti fatimske vidkinje in pastirice sv. Jacinte Marto. Srečko Fras, predsednik združenja JMS

SKUPAJ RASTEMO IN SE POVEZUJEMO V NAJVEČJO SLOVENSKO DRUŽINO

2. februarja 2020 se bo založba Družina že tradicionalno zahvalila bralcem za zvestobo z darilom, ki bo priloženo 5. številki Družine. To darilo, knjigo z recepti, ki jih je za tednik Družina pripravil župnik Marko Čižman, lahko prejmejo tudi tisti, ki

na Družino niso naročeni, tako da izpolnijo naročilnico in prejmejo poleg knjižice še 3 naslednje izvide Družine brezplačno.

Katoliški mediji si prizadevamo, da vas informiramo, predvsem pa, da ključne informacije in dogodke analiziramo in osmislimo, da vam pomagamo oblikovati pogled na stvarnost v luči krščanstva, da vas spodbudimo, opogumimo in navdušimo za zasebno in javno življenje po Kristusovem zgledu in nauku.

Zahvaljujemo se vam za vaše predano sodelovanje in naj Bog obilno blagoslavlja vaše delo.

PISALI STE...

V glasilu Pod Martinovem plaščem, št.137, januar 2020, je dober prispevek o razlogih za obisk svete maše in v kakšne namene jo lahko darujemo.

Napisano je, da je dar za sveto mašo tudi prispevek za vzdrževanje duhovnikov. Dodano bi lahko bilo:... vključno s povabilom župniku na kosilo – vsaj ob nedeljah. Mnogi se boste ob branju zdrznili:... *ja, kaj pa naj se z župnikom pogovarjamo...* Zagotovo bo župnik poskrbel, saj ima dobro namazan jezik...

Pozornost pri vernikih je vzbudila tudi opazka, ko je naš župnik pri oznanilih 5.1. ob 10h rekel: »Če bi imel posluh bi lahko danes zapel po znani melodiji ... *Župnik Jože govori, za kosilo me skrbi...*« Že kdaj prej pa tudi direktno povedal... *kjer je maša, tam je kaša...* Torej, kdor posluša, je med vrsticami slišal, da župnik pričakuje povabilo na kosilo v družino naročnika nedeljske svete maše. Pravimo, da vsi najlaže razumemo praktično ljubezen – odprtost, pozornost in gostoljubnost. Zato je *pravično*, da izkažemo praktično ljubezen tudi do župnika in ga povabimo na svoj dom po nedeljskih mašah, ki jih mi naročimo.

Imamo prav tisti, ki povabimo, ali tisti, ki potegnejo rep med noge? Zanima nas župnikovo mnenje (naslov je v župnikovi pisarni).

Naj v razmislek prepisem iz Trubarjeve Cerkovne ordinge (Cerkvenega reda), ki je izšla leta 1564, seveda sedaj prevedeno v sodobno slovenščino: *»Slednji delavec, pravi sam Kristus (Mt 10), je vreden svojega plačila, zato naj tistega, ki služi skupnosti ali Cerkvi, ta tudi preživlja in poskrbi za njegove potrebe... Kristus govori takole: »Vi učenci, ne imejte ne zlata ne srebra ne denarja ne popotne torbe ne dveh sukenj ne čevljev ne palice itd.« S temi besedami jim prepoveduje lakomnost in skrb glede obleke in hrane, saj jim bodo te stvari dali, kolikor jih bodo potrebovali, tisti, katerim bodo pridigali... »Ljudje, ki jim boste pridigali, vam bodo priskrbeli vse potrebno.« In tako se jim je povsod godilo... Sveti Pavel obsežno in utemeljeno izpričuje, da je treba služabnikom Cerkve in pridigarjem dajati za njihove potrebe, ko govori (1Kor 9): »Ali res nimamo pravice jesti in piti? Kdo se vojskuje na svoje stroške, brez plačila? Kdo sadi ali dela v vinogradu in ne uživa njegovega sadu? Kdo pase živino in ne uživa njenega mleka? Mar govorim po človeško? Mar ne pravi tega tudi postava? ... Če smo vam sejali duhovne dobrine,*

ali bi bilo preveč, če bi želi vaše snovne dobrine? Ali ne veste, da ti, ki darujejo, živijo od darov, in da bodo ti, ki strežejo oltarju, živeli od oltarja?» In Gospod je tudi naročal, da naj ti, ki oznanjajo evangelij, tudi živijo od evangelija....» Torej?

Glasilo Pod Martinovim plaščem izdaja Župnija Poljane nad Škofjo Loko; zanj Jože Stržaj, župnik; GSM 041 773 746; e-mail: zupnija.poljane@rkc.si. Oblikovanje Izidor Jesenko

